

Bruksela, 5 marca 2024 r.
(OR. en)

7127/24

FREMP 111
JAI 352
JUSTCIV 39
COPEN 110

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Konkluzje Rady w sprawie stosowania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej pt. „Propagowanie zaufania poprzez skuteczną ochronę prawną i dostęp do wymiaru sprawiedliwości”

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady pt. „Propagowanie zaufania poprzez skuteczną ochronę prawną i dostęp do wymiaru sprawiedliwości” odnoszące się do sprawozdania rocznego Komisji ze stosowania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Konkluzje te zostały zatwierdzone przez Radę na jej 4009. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 5 marca 2024 r.

**Konkluzje Rady w sprawie stosowania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej
Propagowanie zaufania poprzez skuteczną ochronę prawną i dostęp do wymiaru
sprawiedliwości**

Preambuła

- a) **Przywołując** zobowiązanie państw członkowskich do gwarantowania praw i wolności zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (dalej zwanej „Kartą”).
- b) **Przywołując** art. 2 i 19 Traktatu o Unii Europejskiej dotyczące wartości europejskich i skutecznej ochrony prawnej, oraz art. 47 Karty dotyczący prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu.
- c) **Przywołując** konkluzje Rady z 2021 r. w sprawie wzmocnienia stosowania Karty praw podstawowych w Unii Europejskiej.
- d) **Z zadowoleniem przyjmując** sporządzone przez Komisję „Roczne sprawozdanie ze stosowania Karty praw podstawowych UE za 2023 r. w sprawie skutecznej ochrony prawnej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości (zwane dalej „sprawozdaniem ze stosowania Karty za 2023 r. ”).
- e) **Stwierdzając**, że zgodnie ze sprawozdaniem ze stosowania Karty za 2023 r., UE i państwa członkowskie podjęły rozmaite środki, by zapewniać i propagować skuteczną ochronę prawną i dostęp do wymiaru sprawiedliwości dla wszystkich. Niemniej jednak nadal istnieją przeszkody dla dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Mogą one uniemożliwiać osobom ubieganie się o ochronę prawną i pełne korzystanie z przysługujących im praw podstawowych.
- f) **Przywołując** konkluzje Rady z 2019 r. w sprawie praw ofiar, konkluzje Rady z 2020 r. w sprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości i korzystania ze sposobności wynikających z digitalizacji, konkluzje Rady z 2021 r. w sprawie ochrony osób dorosłych szczególnej troski w całej UE oraz konkluzje Rady z 2023 r. w sprawie upodmiotowienia cyfrowego z myślą o ochronie i egzekwowaniu praw podstawowych w erze cyfrowej.
- g) **Z zadowoleniem przyjmując** prace Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (dalej zwanej „Agencją Praw Podstawowych”) polegające na udzielaniu pomocy i udostępnianiu wiedzy fachowej odpowiednim unijnym instytucjom, organom, biurom i agencjom oraz państwom członkowskim, także poprzez jej „Sprawozdanie na temat praw podstawowych za 2023 r.”

- h) **Dostrzegając**, że skuteczna ochrona prawna i dostęp do wymiaru sprawiedliwości przyczyniają się do podtrzymywania świadomości praw podstawowych i praworządności, zatem należy gwarantować tę ochronę i ten dostęp w społeczeństwie demokratycznym.
- i) **Przypominając**, że zasada wzajemnego uznawania i podstawowe pojęcie wzajemnego zaufania są niezbędne do skutecznej transgranicznej współpracy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych, co z kolei ułatwia właściwe funkcjonowanie systemów sprawiedliwości w całej UE oraz usuwanie przeszkód dla osób fizycznych, tym samym ulepszając dostęp do wymiaru sprawiedliwości.
- j) **Uznając**, że zapewnianie skutecznej ochrony prawnej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości jest staraniem ciągłym, które wymaga zbiorowych wysiłków od instytucji unijnych, państw członkowskich (w tym organów ścigania i organów sądowych oraz niezależnych organów), osób uprawiających zawody prawnicze i organizacji społeczeństwa obywatelskiego.

Rada Unii Europejskiej **ponawia** swoje zobowiązanie, by stale stosować Kartę praw podstawowych i **zatwierdza** następujące konkluzje.

Propagowanie zaufania poprzez skuteczną ochronę prawną i dostęp do wymiaru sprawiedliwości

Rada Unii Europejskiej:

1. **Dostrzega**, że skuteczna ochrona prawna i dostęp do wymiaru sprawiedliwości są koncepcjami całościowymi, obejmującymi podtrzymywanie wszystkich praw procesowych oraz umożliwianie wszystkim osobom fizycznym ubiegania się w bezstronnych i niezawisłych sądach utworzonych na mocy prawa o skuteczne zadośćuczynienie za pogwałcenie ich praw.
2. **Podkreśla**, że usuwanie przeszkód uniemożliwiających osobom fizycznym ubieganie się o naprawienie szkody, a także dostępność mechanizmów pozasądowych¹ takich jak cywilne i handlowe mechanizmy pojednawcze i mediacyjne² oraz środki pozasądowe w dziedzinie równości i braku dyskryminacji są również istotne do zagwarantowania skutecznej ochrony prawnej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

¹ Zob. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004, a także dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawicielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylająca dyrektywę 2009/22/WE, Dz.U. L z 4.12.2020, s.1; wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2013/11/UE oraz dyrektywy (UE) 2015/2302, (UE) 2019/2161 i (UE) 2020/1828, COM(2023) 69.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/52/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. L 136 z 25.5.2008, s. 3.

3. **Dostrzega**, że zaufanie jest niezbędne do legitymizacji systemów sprawiedliwości i publicznego udziału w wymierzaniu sprawiedliwości, oraz że brak zaufania może utrudniać skuteczną ochronę prawną i dostęp do wymiaru sprawiedliwości. **Przypomina**, że aby propagować zaufanie, sprawiedliwości nie tylko musi stać się zadość, ale musi to także być widoczne³.
4. **Zauważa**, że publiczne zaufanie do wymiaru sprawiedliwości jest nadal problematyczne w UE, zwłaszcza wśród osób należących do mniejszości, osób, które doświadczyły dyskryminacji⁴ lub osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji⁵. **Przypomina**, że wzajemne zaufanie między systemami sprawiedliwości państw członkowskich i osobami pracującymi w wymiarze sprawiedliwości stanowi podstawę realizacji zasady wzajemnego uznawania, a zatem także podstawę sprawności metod transgranicznej współpracy sądowej, takich jak europejski nakaz aresztowania lub transgraniczne przeprowadzanie dowodu w sprawach cywilnych i handlowych.
5. **Podkreśla**, że potrzebne jest działanie, by poprawić zaufanie do systemów sprawiedliwości państw członkowskich i między nimi, oraz że rozwiązania powinny skupiać się na tej kwestii w perspektywie horyzontalnej i ukierunkowanej. Powinno się to odbywać poprzez uwzględnianie konkretnych potrzeb osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i poprzez uwzględnianie wszelkich nieuzasadnionych ograniczeń dostępu do środków sądowych i pozasądowych.
6. **Uznaje**, że należy maksymalizować odpowiednie stosowanie bezpiecznych i zabezpieczonych technologii cyfrowych, aby wspierać sprawne i łatwo dostępne systemy sprawiedliwości zgodnie z odnośnym unijnym ustawodawstwem i instrumentami⁶.
7. **Potwierdza**, że cyfrowa transformacja systemów sprawiedliwości i zastosowanie sztucznej inteligencji mogą przynieść pozytywne rezultaty. Mogą one także stworzyć istotne i szczególne zagrożenia, zatem należy je wprowadzać przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych, uwzględniając interesy tych osób, które ze względu na niepełnosprawność, brak dostatecznych umiejętności cyfrowych, brak zasobów lub z innych przyczyn nie mogą poruszać się w środowiskach cyfrowych lub tego nie czynią.

³ Zob. m.in. ETPCz, *Karaca przeciwko Turcji*, nr 25285/15, 20.6.2023, pkt 121.

⁴ Zob. na przykład rozmaite publikacje Agencji Praw Podstawowych na temat dyskryminacji i dyskryminacji systemowej: [Being Black in the EU – Experiences of people of African descent](#) [Bycie czarnym w UE – doświadczenia osób pochodzących z Afryki]; FRA (2020) What do fundamental rights mean for people in the EU? – Fundamental Rights Survey [Co znaczą prawa podstawowe dla ludzi w UE? – analiza na temat praw podstawowych] – sekcja 2.3 na temat sądownictwa; FRA (2020) [A long way to go for LGBTI equality](#) [Daleka droga do równości LGBTI]; FRA (2018) [Experiences and perceptions of antisemitism - Second survey on discrimination and hate crime against Jews in the EU](#) [Doświadczenia i postrzeganie antysemityzmu – Drugie badanie na temat dyskryminacji i przestępstw z nienawiści kierowanych przeciwko Żydom w UE] FRA (2017), [Second European Union Minorities and Discrimination Survey - Main results](#) [Drugie Badanie Unii Europejskiej na temat mniejszości i dyskryminacji – najważniejsze wyniki].

⁵ Zob. na przykład: FRA (2023): Fundamental rights of older people: ensuring access to public services in digital societies [Prawa podstawowe osób w podeszłym wieku: zapewnianie dostępu do usług publicznych w społeczeństwach cyfrowych]; FRA (2022) Children as suspects or accused persons in criminal proceedings – procedural safeguards [Dzieci jako podejrzani lub oskarżeni w postępowaniu karnym – zabezpieczenia proceduralne]; FRA (2021) Crime, safety and victims’ rights [Przestępczość, bezpieczeństwo i prawa ofiar]; FRA (2015) Equal protection for all victims of hate crime – The case of people with disabilities [Równa ochrona dla wszystkich ofiar przestępstw z nienawiści – przypadek osób z niepełnosprawnościami].

⁶ Zob. m.in. strategię w dziedzinie e-sprawiedliwości i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/850 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie informatycznego systemu transgranicznej elektronicznej wymiany danych w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych (system e-CODEX) oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1726

Rada Unii Europejskiej zachęca państwa członkowskie, by:

8. **Poprawiały** dostęp do informacji i podnosiły świadomość w odniesieniu do praw i procedur dotyczących skutecznej ochrony prawnej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz by, w miarę potrzeby, przekazywały te informacje w sposób dostępny za pośrednictwem środków przekazu, które są łatwo zrozumiałe i dostosowane do potrzeb wszystkich osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, łącznie z osobami nieposiadającymi umiejętności czytania lub nieposiadającymi dostatecznych umiejętności cyfrowych. **W dalszym ciągu** regularnie aktualizowały europejski portal e-sprawiedliwości Unii Europejskiej.
9. **Informowały** organy ścigania, organy sądowe oraz wszelkie inne organy krajowe, regionalne i lokalne o prawach ofiar – jak również o prawach osób podejrzanych i oskarżonych – oraz o odnośnych procedurach i mechanizmach, np. poprzez sesje informacyjne lub treści, w miarę potrzeby we współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i organizacjami wspierającymi ofiary.
10. **Poprawiały** fizyczną dostępność infrastruktury np. budynków sądów i posterunków policji – dla osób z niepełnosprawnościami, zgodnie z bieżącymi zobowiązaniami prawnymi, oraz by **podejmowały odpowiednie kroki**, w miarę konieczności i możliwości, w celu poprawy dostępności tej infrastruktury dla innych użytkowników, takich jak osoby w podeszłym wieku, oraz z perspektywy geograficznej.
11. **Usuwały** niepotrzebne bariery finansowe, by umożliwić dostęp do wymiaru sprawiedliwości osobom tego potrzebującym, także poprzez uwzględnianie szczególnych potrzeb ofiar i osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, oraz przez zapewnianie pomocy prawnej osobom podejrzany, oskarżonym oraz osobom, których dotyczy wnioski w postępowaniach karnych⁷, a także osobom biorącym udział w transgranicznych sporach prawnych⁸, nieposiadającym dostatecznych zasobów, by opłacić pomoc prawnika na warunkach określonych w prawie unijnym. **Przemyślaly** możliwość wprowadzenia innych środków, by wymiar sprawiedliwości stał się bardziej przystępny dla wszystkich.
12. **Wzmogli** starania na rzecz upodmiotowienia ofiar, zapewniając, by miały one dostęp do wymiaru sprawiedliwości, także poprzez ułatwianie ich udziału lub zaangażowania w postępowaniach karnych zgodnie z prawem unijnym⁹ oraz poprzez umożliwianie im podejmowania przemyślanych decyzji podczas tych postępowań.
13. **Dokładaly** wszelkich starań, by sprawić, aby osoby podejrzane i osoby oskarżone znajdujące się w niekorzystnej sytuacji oraz strony w postępowaniach cywilnych mające ograniczone możliwości decydowania mogły skutecznie brać udział w tych postępowaniach. Starania te mogłyby także obejmować poszanowanie prawa tych osób do bycia wysłuchanym i do wyrażania swoich poglądów.

⁷Zob. m.in. art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1919 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie pomocy prawnej z urzędu dla podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz dla osób, których dotyczy wnioski w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania, Dz.U. L 297 z 4.11.2016, s. 1;

⁸Dyrektywa Rady 2003/8/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w celu usprawnienia dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sporach transgranicznych poprzez ustanowienie minimalnych wspólnych zasad odnoszących się do pomocy prawnej w sporach o tym charakterze.

⁹Dyrektywa 2012/29/UE ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW, Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

14. **Propagowały** skuteczną ochronę prawną i dostęp do wymiaru sprawiedliwości dla dzieci, także ich prawo do bycia wysłuchanym i do wyrażania swoich poglądów w sposób odpowiedni do ich wieku, oraz prawo do tego, by zostały uwzględnione ich nadrzędne interesy, co określono w prawie unijnym.
15. **Wspierały** szkolenie osób zawodowo pracujących w organach ścigania i w wymiarze sprawiedliwości dotyczące traktowania wszystkich i pomagania wszystkim – zwłaszcza ofiarom, osobom podejrzanym i oskarżonym oraz świadkom – w sposób bezstronny, z szacunkiem, w sposób profesjonalny i bez dyskryminacji. **Przemyślały** kwestię tego, czy należy podjąć konkretne działania, by zapewnić, aby wszyscy czuli się zachęceni do zwracania się do organów ścigania i struktur wymiaru sprawiedliwości.
16. Z należyтым uwzględnieniem niezawisłości sądownictwa i różnic w organizacji sądownictwa w całej UE, **propagowały** odpowiednie wstępne i ustawiczne szkolenie sędziów, prokuratorów, prawników, osób pracujących w organach ścigania i innych osób zawodowo związanych z wymiarem sprawiedliwości w kwestiach takich jak niedopuszczanie do wtórnej traumatyzacji, nieświadome uprzedzenie, postępowanie ze świadkami znajdującymi się w niekorzystnej sytuacji, wspomagane podejmowanie decyzji i przymus bezpośredni, a także w kwestiach praw podstawowych i praw człowieka. **Informowały** osoby zawodowo związane z wymiarem sprawiedliwości o unijnych aktach prawnych i odnośnym orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.
17. **Wspierały** dostępność, czytelność i klarowność orzeczeń sądowych, by zapewnić, że mogą one być łatwo zrozumiałe dla wszystkich osób, których dotyczą, m. in. przez odpowiednie szkolenia dla sędziów i personelu sądowego.
18. **Wzmagały** starania na rzecz poprawy skuteczności i sprawności procedur sądowych zgodnie z prawem do rzetelnego i publicznego wysłuchania w racjonalnym okresie, na przykład przez przyznawanie systemowi sprawiedliwości dostatecznego personelu i dostatecznych zasobów finansowych.
19. **Wspierały** istnienie mechanizmów mediacji i pojednania w sprawach cywilnych i handlowych w ramach poszczególnych ustrojów prawnych oraz, w przypadku gdy mechanizmy te są finansowane z zasobów publicznych, zapewniały im środki niezbędne do tego, by były one eksponowane, dostępne i skuteczne.
20. **Propagowały** krajowe instytucje praw człowieka (NHRI), organy ds. równości oraz urzędy rzeczników praw obywatelskich jako kluczowe podmioty służące zapewnianiu skutecznej ochrony prawnej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości, tym samym wspierając zaufanie do systemu sprawiedliwości jako całości.

21. **Stosowały i propagowały** bezpieczne, zabezpieczone i dostępne technologie cyfrowe w dziedzinie sprawiedliwości, nie utrudniające dostępu do wymiaru sprawiedliwości, zgodnie z mocno podkreślonym w europejskiej strategii w dziedzinie e-sprawiedliwości ukierunkowaniem na skuteczną ochronę praw podstawowych, np. przez staranne testowanie tych technologii przed upowszechnieniem ich zastosowania oraz uwzględnienie ryzyka naruszenia cyberbezpieczeństwa, a także potencjalnych skutków cyfrowego podziału.
22. **Zapewniały**, by narzędzia stosujące sztuczną inteligencję były zgodne z mającymi zastosowanie ramami prawnymi, by zagwarantować pełne poszanowanie praw podstawowych, także pilnując, by nie podważały one gwarancji rzetelnego procesu.
23. **Zapewniały**, by usługi sądowe i procedury sądowe były dostępne dla osób nieposiadających dostatecznych umiejętności cyfrowych lub dostępu do narzędzi cyfrowych, a także dla osób, które mogą napotkać problemy przy korzystaniu z cyfrowych platform wymiaru sprawiedliwości, podkreślając znaczenie ciągłego dążenia do zasypania podziału cyfrowego. Należy utrzymać kanały łączności oraz możliwości korzystania z praw procesowych niewymagające stosowania narzędzi cyfrowych, jako alternatywę, by uwzględniać wszystkich.
24. **Dążyły** do zapewniania udziału przedstawicieli wszystkich grup użytkowników końcowych przy opracowywaniu nowych bezpiecznych, zabezpieczonych i dostępnych technologii cyfrowych, by sprawić, aby technologie te były łatwe w użytkowaniu i spełniały potrzeby tych grup. **Wspierały** szkolenia z użytkowania tych technologii przeznaczone dla wszystkich osób zawodowo pracujących w organach ścigania i w wymiarze sprawiedliwości.

Rada Unii Europejskiej zachęca Komisję, by:

25. **Kontynuowała** wdrażanie strategii Karty z 2020 r. i zapewniała uwzględnianie perspektywy praw podstawowych we wszystkich jej działaniach dotyczących zapewniania skutecznej ochrony prawnej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości. **Kontynuowała** realizację celów określonych w konkluzjach Rady z 2020 r. dotyczących dostępu do wymiaru sprawiedliwości – korzystanie z możliwości digitalizacji.
26. **Podsumowała** prace przeprowadzone w ramach strategii UE w zakresie praw ofiar na lata 2020–2025 i w dalszym ciągu prowadziła prace nad zwiększeniem praw ofiar w UE.
27. **Utrzymywała i wspomagała** możliwości dialogu między administracjami krajowymi, niezależnymi organami, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz instytucjami i agencjami UE na temat ustaleń dotyczących skutecznej ochrony prawnej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości określonych w odnośnych dokumentach i procedurach Komisji, takich jak jej coroczne sprawozdania na temat Karty i sprawozdania na temat praworządności.

28. **Kontynuowała** monitorowanie realizacji dotychczasowych ram transgranicznej współpracy organów ścigania i organów sądowych i, w miarę konieczności, **przedkładała** nowe wnioski w celu ulepszenia skutecznej transgranicznej ochrony prawnej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości, wspierając w ten sposób zaufanie między organami krajowymi.
29. **Zapewniała udział** państw członkowskich i przedstawicieli wszystkich grup użytkowników końcowych przy opracowywaniu nowych technologii cyfrowych oraz **podjęła się** dokonania ocen wpływu w celu stwierdzenia, czy technologie te są zgodne z prawami podstawowymi.
30. **Rozważyła** zapewnienie dostatecznego finansowania z odpowiednich programów finansowych na rzecz istniejących mechanizmów unijnych umożliwiających dostęp do transgranicznej mediacji i pojednania w sprawach cywilnych i handlowych, takich jak Europejskie Centrum Konsumenckie, z racji ich znaczenia dla kultywowania skutecznej ochrony prawnej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości, a co za tym idzie, zaufania.

Rada Unii Europejskiej zwraca się do:

31. Agencji zrzeszonych w sieci agencji wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, by w dalszym ciągu utrzymywały najwyższy poziom wiedzy fachowej na temat praw podstawowych i by stosowały tę wiedzę horyzontalnie w trakcie wykonywania swoich zadań, np. przez zapewnianie udziału urzędnika ds. praw podstawowych w działaniach monitorujących lub przez dalsze prowadzenie wymiany doświadczeń w związku ze stosowaniem Karty w ich pracach.
32. Europolu, Eurojustu i Agencji ds. Szkolenia w dziedzinie Ścigania, by zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami zapewniały, aby członkowie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych brali udział w szkoleniach na temat dostępnych mechanizmów wsparcia dla ofiar oraz na temat unijnych norm dotyczących praw ofiar, osób podejrzanych i osób oskarżonych.
33. Agencji Praw Podstawowych, by zaktualizowała swój „Podręcznik prawa europejskiego dotyczącego dostępu do wymiaru sprawiedliwości” z 2016 r., który jest istotnym narzędziem dla osób zajmujących się tą tematyką, oraz by kontynuowała gromadzenie i rozpowszechnianie danych w celu wspierania państw członkowskich za pomocą dowodów i wskazówek dotyczących skutecznej ochrony prawnej, dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz praw ofiar.
34. Agencji ds. Szkolenia w dziedzinie Ścigania i Agencji Praw Podstawowych, w miarę potrzeby we współpracy z Europolem, Eurojustem i Europejską Siecią Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości, by nadal opracowywały materiały szkoleniowe we wszystkich językach UE na temat dostępu do wymiaru sprawiedliwości przeznaczone dla sędziów, prokuratorów, prawników, organów ścigania i innych osób zawodowo pracujących w wymiarze sprawiedliwości, oraz by zapewniały szersze użytkowanie tych materiałów w państwach członkowskich, także na szczeblu regionalnym i lokalnym.